

[Morten Lange.]

ikke om dens livsvigtighed, men derimod om tekniske detaljer, om antallet af voldtgiftsmænd og -kvinder og den slags. Jeg forstår godt, at den højre side i denne sal er blevet rørt til tårer over at få lejlighed til at godkende et voldtgiftsforslag. Jeg kan naturligvis med større beklagelse konstatere, at det er blevet fremsat.

Hvad angår sagens hovedpunkter, da synes det også at være klart, at telefonselskabernes lønstruktur er ude af takt med udviklingen, og at man derfor har kastet problemerne i hovedet på folketings til løsning. Men det må i denne forbindelse konstateres, at et væsentligt ansvar må hvile på den højtærede trafikminister, der må siges at være aktiemajoritetsbestyrer i telefonselskaberne. Det ville nok have været godt for os alle, om man havde haft nogle klarere linjer, og den nationalisering og det enhedstelefonsystem, som vi trænger til, må vi håbe bliver et led i den strukturændring, som telefonselskaberne vel nok kommer ind i oven på dette.

Jeg må håbe, at den lidt forhastede og ikke særlig dybtgående behandling, folketings har givet denne sag, ikke får alt for uheldige konsekvenser for telefonvæsenets fremtid. Vi må håbe, at telefonsystemet kan holde til det.

Jeg skal ikke komme med yderligere bemærkninger ud over den, at det er min absolutte opfattelse, at den sædvanlige mæglingsprocedure med en passende ramme, skabt af folketings, kunne have givet de fornødne resultater i denne sag. Men indførelse af voldtgift imod de eksisterende overenskomster anser jeg for at være overflødig.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Når jeg tager ordet, er det, fordi det ærede medlem hr. Morten Lange ville hævde, at det egentlige ansvar for denne lovgivning måtte hvile på mig. Det kan jeg altså ikke rigtig forstå.

Forholdet er det, at jeg under de forhandlinger, der har været ført, har sagt såvel til telefonstandens organisation som til selskaberne, at man måtte forhandle på frit grundlag og prøve at forhandle sig til rette; og det mener jeg — sådan som de koncessionerede selskaber er bygget op —

er rigtigt. Jeg mener ikke, det ville være rigtigt, at ministeren for offentlige arbejder greb ind og dikterede telefonselskaberne de lønninger, der skulle være gældende, lige så lidt som det ville være rigtigt, at jeg greb ind og dikterede de betingelser, selskaberne skulle byde arbejderne.

Morten Lange: Jeg har ikke opfordret den højtærede trafikminister til at blive diktator — det håber jeg ikke han bliver nogen sinde; men jeg vil lægge så meget til, at jeg tror, at den ikke særlige forhandlingsiver, selskaberne har vist, formodentlig kunne have været gjort noget mere, skal vi sige positiv, hvis den højtærede trafikminister havde indtaget en lidt mindre passiv holdning i sagen.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det ærede medlem hr. Morten Lange giver udtryk for, at han ikke kender noget til de pågældende forhandlinger. Hvis det ærede medlem kendte lige så meget til dem som jeg, ville det ærede medlem have været klar over, hvor årsagen til, at der ikke kom noget ud af dem, lå.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Jeg forstår, at folketings skal træffe afgørelse i en sag, hvis opkomst det ikke kender årsagen til. Så meget mere tiltrækkende er det for mig at anbefale, at man stemmer nej til det foreliggende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 122 stemmer mod 8.

Første næstformand (From): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 31. maj kl. 14³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om invalidepension m. v.